

Evaluering av læringen fra Sampraks psyc3402 høst 2025 ut fra halvparten av refleksjonsnotatene (30 refleksjonsnotater), hvorav 25 av 30 skrev noe om hvor godt/dårlig utbytte de hadde av Sampraks.

Henning Bang (emneansvarlig for psyc3402) 8. januar 2026

Oppsummert utbyttet til studentene på Sampraks-delen av psyc3402 h25

Jeg har lest gjennom halvparten av de refleksjonsnotatene til de 60 studentene som deltok på Sampraks høsten 2025, og klippet ut utsagn som evaluerer nytten av deltakelse på Sampraks. Disse utklippene befinner seg til slutt i dette emneevalueringsnotatet.

Oppsummert gir de aller fleste studentene klart uttrykk for at Sampraks var nyttig og givende for dem, og at de fikk verdifull læring av hvordan det er å samarbeide med andre profesjoner. Jeg får kanskje inntrykk av at de studentene som møtte ekte pasienter, ga uttrykk for størst læring. Men det er åpenbart masse læring hos dem som møtte skuespillere i stedet for ekte pasienter, og også hos dem som fikk en kasuistikk de skulle skrive en rapport på basis av.

Av de 25 refleksjonsnotatene hvor deltakerne ga evaluerende utsagn om nytten av Sampraks, var det 23 som var åpenbart positive, mens to var mer skeptiske til nytten.

Det som særlig går igjen hos dem som opplevde stort utbytte av Sampraks, synes å være følgende:

1. Flere gir uttrykk for at de i utgangspunktet var skeptiske til hvor nyttig Sampraks ville være, men at de ble positivt overrasket over hvor nyttig det var. Flere ga uttrykk for takknemlighet for at de fikk delta på Sampraks. Det uttrykket som oftest går igjen i refleksjonsnotatene var «svært lærerikt».
2. Viktig å oppleve hvordan ulike profesjoner har komplementære kunnskaper og ferdigheter som er vesentlige i forståelsen av pasientens problemer.
3. Nyttig at pasienten blir vurdert fra flere ulike perspektiver, og at psykologperspektivet kun er ett (og innimellom for snevert) perspektiv...
4. ...samtidig som det ble klart at det psykologiske perspektivet ga en innsikt i pasienten som de andre perspektivene ikke hadde.
5. At psykologen ikke bare hadde særlig kompetanse i å vurdere pasienten, men også i hvordan man skulle snakke med pasienten for at pasienten skulle ha det bra under samtalen.
6. Mange gir uttrykk for at det var overraskende lett å få respekt for andre profesjoners perspektiver, og at de som psykologistudenter jevnt over ble møtt med stor respekt fra de andre.
7. Det var svært få som opplevde profesjonskamper og konflikter i samarbeidet med de ulike profesjonene.

De to deltakerne som uttrykte *negative erfaringer* med Sampraks trakk fram hvert sitt poeng. Den ene mente Sampraks kom for tidlig i profesjonsstudiet, og at nytten ville vært større hvis studentene hadde mer kompetanse å bidra med i møtet med pasienten. Den andre mente at Sampraks har et betydelig forbedringspotensial i å forberede og motivere alle som skal delta på Sampraks bedre, da det var flere som virket svært demotiverte i vedkommendes lille gruppe.

KONKLUSJON FRA EMNEANSVARLIG HENNING BANG:

Etter å ha lest samtlige refleksjonsnotater, er jeg ikke i tvil om at Sampraks gir de fleste studentene stort læringsutbytte og oppfyller målet om å gi studentene innblikk i nytten (og innimellom noen utfordringer) ved å samarbeide med andre profesjoner.

Det vil være fint om det var mulig å få flere Sampraks-plasser hvor studentene får møte «live pasienter». Om dette ikke er mulig, mener jeg at opplegget som er i dag, med live pasienter, skuespillere og skriftlige kasuistikker, gir godt nok læringsutbytte til at det kan benyttes fremover.

Utklipp fra 25 refleksjonsnotater (av 30 gjennomgåtte notater) som alle ga et normativt uttrykk for utbyttet de fikk av å delta på Sampraks

- Det jeg sitter igjen med etter SamPraks handler særlig om psykologrollen i et tverrfaglig samarbeid. Tverrfaglig samarbeid krever at man vet når man skal lytte og når man skal bidra. og tidspunkt for innspill påvirker dynamikken i møtet. Jeg opplevde at vi håndterte dette godt. Jeg opplevde SamPraks som **nyttig, og erfaringene derfra er relevante** for hvordan jeg vil arbeide videre i tverrfaglige team.
- Deltagelsen i SamPraks utgjør en **viktig erfaring for meg som psykologistudent**. Ved å delta i dette kurset opplevde jeg personlig hvordan et tverrprofesjonel samarbeid fungerer i praksis. Å skulle samarbeide med studenter fra andre profesjoner om en pasient med sammensatte utfordringer og behov, gjorde at jeg måtte reflektere over både min egen rolle og hvordan vi sammen kunne skape et helhetlig bilde av pasientens behov. Den viktigste læringen jeg tar med meg videre, handler om rolleavklaring, kommunikasjon og respekt. Jeg erfarte at det er verdifullt å være ydmyk overfor andres fagkompetanse, samtidig som å tørre å stole på egne vurderinger. Jeg kjente også på gleden ved å jobbe i et team der vi utfylt hverandre, og hvor alle bidrag ble tatt på alvor og med respekt for hverandres kompetanse. Jeg ble mer bevisst på at et godt samarbeid først og fremst handler om å skape trygghet, vise respekt for hverandres kompetanse, ha genuin nysgjerrighet, og gjennom å utfylle og hjelpe hverandre bidra til en helhet for pasienten
- Når jeg skal tenke tilbake på **den viktigste læringen** jeg sitter igjen med etter SamPraks, er det hvor mye informasjon vi fikk av hverandre, gjennom det tverrfaglige samarbeidet. Det var **veldig spennende** å oppleve at vi alle satt på hvert vårt

fagområde, som overlappet med hverandre på noen ting, og skilte seg fra hverandre på andre ting. Dette gjør at vi da kan dra ekstrem god nytte av å diskutere faglig sammen. Dette er derfor noe jeg tar med meg videre inn i min fremtidige jobb som psykolog.

- Gjennomføringen av SamPraks har definitivt gitt meg som psykologistudent, viktige erfaringer for veien videre. Både gruppedynamisk og faglige perspektiver.
- Gjennom hele SamPraks-opplegget har ulike refleksjoner dukket opp, både i forberedningsfasen, i praksisen og i ettertid. I introduksjonskurset på nett i forkant av opplegget fikk jeg god grunnkunnskap rundt hva det vil si å være i et godt fungerende tverrfaglig team. Dette skulle jeg senere også erfare under praksisen. Allerede under introkurset ble det klarere for meg hva hver enkelt i gruppa fra de ulike profesjonene kunne bidra med, og dette kom frem da vi diskuterte pasient-journalen og snakket sammen med pasienten under selve utredningen. SamPraks har gitt meg verdifulle erfaringer med, og mange refleksjoner rundt, fordelene med tverrprofesjonelt samarbeid.
- Jeg som psykologistudent lærte mye av å delta på SamPraks. For min del ble dette en mye mer lærerik dag enn forventet, og jeg tror det jeg lærte er relevant og viktig for mitt fremtidige yrke som psykolog. Det var veldig lærerikt å se de andre profesjonene i aksjon, og lære av måten de tenkte og stilte spørsmål på. Vi tenkte ulikt og hadde ulike fokusområder, og dette gjorde at de stilte spørsmål om ting jeg selv ikke kom på. Det bidro både til å møte pasienten bedre, og det lærte meg spørsmål og fokusområder som jeg kan ta med meg når jeg senere skal hjelpe pasienter som psykolog. Dette er et viktig læringspunkt jeg tar med meg videre, og vil føre til at jeg i arbeidslivet tenker at det er en stor styrke å kunne jobbe tverrprofesjonelt. Jeg tror derfor det er viktig å kartlegge hva slags ulike profesjoner som finnes på en arbeidsplass, og bruke tid på å sette seg inn i hva slags kompetanse de har. Alt i alt var SamPraks en lærerik dag, som ga motivasjon og forståelse av viktigheten av å jobbe tverrfaglig som psykolog.
- Tiden med SamPraks var svært lærerik. Jeg var i en gruppe med en sykepleierstudent, en tannlegestudent og to spesialpedagogstudenter. Det ble et godt samarbeid i gruppen, både avslappet, lærerikt og hyggelig.
- Når vi omsider er ferdig utdannet og skal ut i arbeidslivet vil vi på et eller annet tidspunkt oppleve å jobbe i et team med personer fra ulike profesjoner, og det å ha fått litt erfaring med det gjennom SamPraks har både vært nyttig, læringsrikt og ikke minst gøy. Jeg var på gruppe med to sykepleiestudenter og en farmasistudent, og til tross for at vi møtte på noen utfordringer knyttet til pasienten, fikk vi et godt læringsutbytte gjennom denne erfaringen da vi hadde fokus på et godt samarbeid og ønske om å lære med, om og av hverandre. For meg som psykologistudent var det både gøy og litt skummelt å skulle prøve seg litt i praksis, spesielt siden jeg og min gruppe fikk utrede en ekte pasient på et sykehjem og jeg aldri har møtt en pasient tidligere.

- Å delta i SamPraks var en **verdifull og lærerik opplevelse**, som har gitt meg økt innsikt i både min egen rolle som psykologistudent og hvordan ulike profesjoner kan samarbeide for pasientens beste. Jeg deltok på en gastrokirurgisk avdeling sammen med en tverrfaglig gruppe bestående av en annen psykologistudent, en odontologistudent, en spesialpedagogikkstudent og to sykepleierstudenter. I ettertid er jeg **veldig takknemlig** for at jeg gjennomførte praksisen. Gjennom SamPraks har jeg fått bedre innsikt i hvordan ulike profesjoner kan utfylle hverandre i møte med pasienten og hvordan ting overlapper i praksis. Det ble tydeligere for meg hvordan somatikk og det psykiske henger sammen, og hvordan alle fagfelt påvirker og er viktig for oss som mennesker. Samtidig sitter jeg igjen med en sterk opplevelse av å ha hatt en ekte pasientsamtale. Det var både **rørende og meningsfullt**.
- Ettersom jeg har et ønske om å utvikle kompetansen min som fremtidig psykolog og lære meg å anvende teori til virkeligheten, har jeg sett frem til å jobbe praktisk med andre på studiet. Jeg så relevansen av å jobbe tverrfaglig med andre profesjonsgrupper og hadde både engasjement og høye forventninger for SamPraks. Arbeidet i SamPraks har illustrert hvilke utfordringer som kan oppstå i møte med andre, og hvordan ulike profesjoner kan ha ulike forståelser av samme fenomen. Med de rette forutsetningene tror jeg tverrfaglig samarbeid kan være både meningsfullt og lærerikt.
- **Jeg setter pris på innsatsen bak SamPraks.** Det har åpenbart krevd en hel del arbeid å koordinere såpass mange studenter fra ulike studieløp og utdanningsinstitusjoner, hyre skuespillere og booke praksisplasser.
- Det var skummelt å plutselig skulle møte ekte pasienter når jeg ikke har erfaring fra før, og jeg følte på at jeg hadde for lite både bakkunnskap og «menneskekunnskap». Jeg var lettet å få kasuistikkbasert oppgave, selv om det nok er mer læringsutbytte med ekte pasienter på sykehjem. Sampraks understreket for meg **viktigheten av praksis gjennom studiet**. Mange medstudenter har studierelevante deltidsjobber, som er smart, og jeg tror jeg må uti «bassenget» jeg også, selv om det virker litt overveldende. Sampraks har vært **spennende, nytt, nyttig – og nervepirrende**. Men det er bra vi gjør dette nå, siden det blir en viktig del av yrkeslivet. Og det var kult å se hva de andre egentlig gjør og kan, og hvor mye kunnskap vi har samlet, selv når vi «bare» er studenter. Jeg var også positivt overrasket over hvor mye vi to psykologistudentene kunne bidra med – jeg hadde vært bekymret for at jeg ville bidra lite. **Sampraks var generelt en positiv opplevelse** og et fint møte med de andre yrkene. Jeg syntes vi alle viste gjensidig respekt og nysgjerrighet, og folk kom med gode bidrag som ble tatt seriøst av gruppen.
- Gjennom SamPraks fikk jeg som psykologistudent mulighet til å samarbeide tverrprofesjonelt med studenter fra odontologi, sykepleie og spesialpedagogikk. Prosessen ga meg **verdifull innsikt i hvordan tverrprofesjonelt samarbeid kan styrke forståelsen av en pasient**, og hvordan ulike perspektiver kan utfylle hverandre. Erfaringen med å samarbeide sammen med ulike profesjoner har vært **verdifull**. Jeg

tar med meg en bevissthet rundt viktigheten av god kommunikasjon, respekt for andres fagkompetanse og et fokus der pasienten står i sentrum. SamPraks har gitt meg innsikt i hvordan jeg som fremtidig psykolog kan bidra i tverrprofesjonelle team, og hvor viktig det er med et godt samarbeid.

- SamPraks har vært er en **veldig god opplevelse**. Jeg har erfart viktigheten av å samarbeide på tvers av fagfelt, og fått økt forståelse for hva som kreves for at slikt tverrprofesjonelt samarbeid skal fungere best mulig. Etter dette prosjektet, tar jeg med meg viktigheten av tverrprofesjonelle samarbeid, samt hvilke faktorer som kreves for at samarbeidet skal være fruktbart. Dersom samarbeidet er godt nok, kan det skape bedre opplevelser og resultater for både pasient og fagfolk.
- Sampraks har vært en gylden mulighet til å arbeide sammen med andre profesjoner i rammer som ga oss mulighet til å fokusere på hvordan vi kunne samarbeide godt. Jeg følte at jeg både lærte mye faglig fra de andre profesjonene, men også hvor viktig det er med god dialog på tvers av profesjoner for pasienten. Å sikre en god behandlingsprosess for pasient vil jeg tenke er ekstremt relevant for min profesjon, men etter prosjektet så jeg hvor viktig det er for de andre og.
- Aller først vil jeg starte med å si at det **var svært lærerikt** å få møtt en reell pasient. Dette er det første møtet med det på studiet, utenom WISC-testing. Videre ser jeg en stor verdi i erfaringen med å møte og bli kjent med helseproblematikken hos eldre pasienter. Alt i alt ser jeg på SamPraks som en **nyttig erfaring, og er glad dette er blitt en del av studiet**.
- Gjennom deltakelse i SamPraks fikk jeg som psykologistudent erfare et tverrfaglig samarbeid i praksis, og hvordan et slikt samarbeid kan gi et mer helhetlig og nyansert bilde av pasientens problematikk. Konkluderende sett, har jeg også **blitt tryggere i min rolle som «psykolog» i et slikt tverrfaglig samarbeid**, og hvor viktig nettopp min kompetanse er i en slik situasjon. Jeg har fått god erfaring med å kunne bidra med mine perspektiver og hvordan tilpasse de i møte med andre perspektiver. Jeg har også blitt mer bevisst over hvordan jeg formidler min forståelse av pasienten og hvilket fagspråk jeg bruker.
- Jeg synes det er et **veldig positivt bidrag til profesjonsutdanningen for psykologi at det er obligatorisk oppmøte på Sammen i Praksis**, og skulle ønske at det var obligatorisk på flere av de relevante utdanningene slik at man fikk enda mer innsikt i hva de ulike fagområdene kan bidra med. **Jeg følte også at vi fra psykologiprofesjonen ble plassert inn i denne Sampraksisen litt for tidlig i studieløpet vårt**. Hvis vi hadde hatt det 2 år senere hadde vi hatt mer erfaring med pasientmøter, og vi hadde også hatt mer kompetanse rundt diagnostisering, utredning og behandling. Jeg satt litt med følelsen av at jeg hadde lite å bidra med til gruppen utover generelt fokus på mental helse, og tror at jeg hadde følt at jeg hadde hatt mer å komme med om praksisen var plassert litt senere i løpet vårt. Jeg satt likevel igjen med **en god og betydningsfull opplevelse og en hyggelig spandert dag**.

- Jeg tror at mye av grunnlaget for et «bare minimum» resultat skyldes rett og slett det at flere av deltakerne var lite motiverte, men også at de syntes at gruppearbeidet var ubehagelig. 3 av 5 gruppedeltakerne fremstod engstelige og utrygge. Her tror jeg at SamPraks har et stort forbedringspotensial, ved å gjøre gruppene litt trygge på hverandre før oppgaveløsning.
- SamPraks har vært en gledelig erfaring som har gitt meg nyttig inspirasjon og en slags forberedelse på hva jeg kan vente meg på en lignende arbeidsplass som ferdigutdannet psykolog.
- For meg har ikke SamPraks kun vært en spennende og meningsfull erfaring. Fra første introduksjon til siste rapportmøte har jeg merket at SamPraks har vært et etterlengtet initiativ for å motvirke silotenkning rundt behandling, gjennom å dyrke en innstilling om at man skal møte pasienter med komplekse problemstillinger, og ofte løse disse tverrprofesjonelt.
- Jeg var i kasusgruppen, altså gruppen som fikk en kasusoppgave om en pasient. Vi var studenter fra fire ulike profesjoner i vår gruppe – psykologi, odontologi, spesialpedagogikk og sykepleie, hvor vi da først diskuterte kasusen sammen og deretter presenterte våre funn til den andre gruppen. Jeg hadde svært positive erfaringer med gruppearbeidet! Jeg opplevde at vi diskuterte og samarbeidet godt imellom oss, hvor alle kom med sine tolkninger og perspektiver på problemstillingen. Det var spennende å høre om hvordan de andre profesjonene tenkte om en og samme kasus, og hva slags kunnskap og erfaringer de hadde. Det som likevel var litt uheldig var at kasusen ikke var særlig tilrettelagt for flere av profesjonene, slik at det egentlig var mest sykepleierstudenten som hadde mest å bidra med, da vedkommende hadde mest kunnskap om problemstillingen og de medisinske begrepene.
- Alt i alt var det veldig lærerikt å jobbe tverrfaglig. Jeg har erfart hvor verdifullt kombinert kunnskap kan være, der «én pluss én» faktisk kan bli mer enn to, men også hvor krevende det kan være å samle en gruppe om et felles mål. Erfaringen gjør meg bevisst på betydningen av felles retning, aktiv fasilitering og behovet for bred, men også komplementær kompetanse når man arbeider i tverrfaglige team.
- Gjennom kurset SamPraks har jeg fått verdifull erfaring i tverrfaglig samarbeid mellom studenter fra ulike helsefag. Dette kasuset lærte jeg mye av, og det viktigste jeg tar med meg fra SamPraks er betydningen av ydmykhet og respekt for andre profesjoners unike kompetanse.
- Når jeg tenker over mitt faglige utbytte sitter jeg igjen med noe variert utbytte. Dette er første saken jeg jobber tverrfaglig som psykolog. Jeg jobber som helsefagarbeider og miljøterapeut i Oslo kommune og på OUS. Her er jeg vandt med at mange helseprofesjoner samarbeidet om pasientsaker. Likevel har jeg aldri deltatt i det som «psykologen». Det syntes jeg var nyttig. Jeg opplevde at de andre på gruppen ga meg mer ansvar enn jeg følte var naturlig. Det fikk meg til å tenke om holdninger vi har pratet om i profesjonsforbedrende at det er generelt positive forventninger til

psykologer. Det jeg følte ga mest var aktiv lytting og at jeg ordla meg forsiktig da jeg opplevde stor tillit fra de andre, og med det kom ansvar.